

[Holger Larsen.]

strækkes ud over 14 Dage, ydes der sædvanlig Sygehjælp.

Man er altsaa gaaet bort fra den bestemt afgrænsede Hjælp af 1, 2, eller 3 Kr. pr. Dag og er gaaet over til at yde en Hjælp af den Størrelse, som de paagældende har sikret sig i Tilfælde af Sygdom. Mange Grunde taler ogsaa for at gaa denne Vej, men jeg personlig finder ogsaa, der er Grunde, der taler for at blive ved den faste Hjælp. Jeg skal dog ikke komme nærmere ind paa det ved denne Lejlighed, det vil vi kunne tale om i Udvalget.

En Barselkvinde vil altsaa kunne faa Hjælp i mindst 14 Dage, og denne Hjælp vil hun kunne bruge til Dækning af Erhvervstabet, medens Sygekassen afholder det, som Jordemoderhjælpen koster. Derefter træder saa det offentlige til overfor erhvervende Kvinder, idet der i Stykke 4 bestemmes, at efter de 14 Dages Forløb ydes der til en Kvinde, hvem det i Medfør af Lovgivningen om Arbejderbeskyttelse er forbudt at arbejde en vis Tid efter Fødselen, en daglig Pengehjælp af 3 Kr. i København, 2 Kr. 40 Ø. i Købstæderne og 1 Kr. 80 Ø. paa Landet, indtil hun paa ny maa gaa i Arbejde, og normalt regner man her med en Uge. Det er altsaa Fabriklovens § 29, der her ændres.

For yderligere at hjælpe Barnet bestemmes det i Stk. 5, at denne Pengehjælp ydes fortsat, saa længe Moderen af Hensyn til Diegivningen, der jo er af den allerstørste Betydning, holder sig borte fra sit Arbejde, dog højst i indtil 6 Uger efter Fødselen. Det vil altsaa sige, at en arbejdende Moder, der bliver hjemme og giver sit Barn Die, kan faa denne Ekstrahjælp af de før nævnte 3 Kr., 2 Kr. 40 Ø. og 1 Kr. 80 Ø. daglig i endnu 3 Uger.

Tilbage er der saa Spørgsmaalet om Hjælp før Fødselen. Det er i visse Tilfælde naturligt og hensigtsmæssigt, saavel for Moderen som for Barnet, at der gives en Arbejdshvile før Fødselen, men med Hensyn til dette Spørgsmaal er man ikke gaaet saa vidt, som man maaske burde. Man er gaaet meget forsigtigt frem, idet der ikke er udstedt noget almindeligt Paabud om Arbejdshvile; den er kun paabudt, naar den paagældende Erhvervsarbejderske ved særlig Lægeattest kan godtgøre ikke at kunne udføre det sædvanlige Arbejde uden Skade for Moderen eller Fosteret, og saa er der endda taget en hel Del Forbehold overfor sygeligt Svangerskab, Overarbejde m. m. Denne Hjælp kan højst ydes i 8 Uger.

Med Hensyn til Udgifterne er der op-

stillet følgende Beregning, som jeg synes er meget smuk, naar man tager i Betragtning, hvilke Goder man opnaar, og hvilken stor Opgave man her i Virkeligheden løser indenfor Sociallovgivningen. Barselhjælpen og Dagpengene i de første 14 Dage, altsaa det, Sygekasserne skal yde, er anslaaet til 800 000 Kr., hvoraf Sygekasserne bærer de 600 000 Kr., hvad de naturligvis er overordentlig betænkelige ved, men alligevel har godkendt; Staten bærer de 200 000 Kr., altsaa $\frac{1}{4}$ af Ydelsen, det samme, som man har søgt at fastholde i den øvrige Sygekasse-lovgivning.

Nu hørte jeg i Gaar den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti tale med ret stor Sympati netop om dette Spørgsmaal og, hvis jeg ikke har hørt fejl, nævne, at her vilde de Konservative være med, for her var der Tale om Hjælp til Selvhjælp.

Denne Udtalelse viser mig to Ting: For det første, at de Konservative alligevel ikke saa uvægerligt fastholder, at det hele skal holdes indenfor den nuværende økonomiske Ramme, og for det andet, at hvor der er Tale om Hjælp til Selvhjælp, er de Konservative noget mere medgørlige, end man ellers har Lov til at tro efter de forskellige Udtalelser, der er faldet.

Nu forstaar jeg godt, at de Konservative er i en alvorlig Knibe, idet Angrebene paa Folkeforsikringen og paa hele den sociale Forsorg kommer fra konservative Mænd i forskellige Bladartikler, men jeg vil gerne tage denne meget forsigtige Udtalelse som et Varsel om, at de Konservative dog vil være med til noget, og naar man vil være med til Hjælp til Selvhjælp, vil man jo ogsaa være med til hele Folkeforsikringsforslaget, for dette er i Virkeligheden et Forslag om Hjælp til Selvhjælp.

Udgiften til Hjælp til Arbejdshvile saavel før som efter Fødselen anslaaes at koste 1 200 000 Kr.; dette Beløb udbetales af Sygekasserne, men refunderes af Kommunerne efter de sædvanlige mellemkommunale Refusionsregler. Nu hørte jeg forleden Dag det ærede Medlem Hr. Krag ytre Betænkelighed ved Barselforsorgen. Jeg har opfattet det saaledes, at det ikke gjaldt dette Afsnit, for her skal Staten jo ikke yde noget, men det er Kommunerne, der skal bære Udgiften; jeg gaar ud fra, at det ærede Medlems Betænkelighed gælder Bestemmelserne om Barselhjælp i Afsnittet om social Forsorg.

Gennemføres det her omtalte Forslag, vil vi paa dette Felt have gjort en meget betydningsfuld Indsats, som formentlig i høj Grad vil modvirke den overordentlig